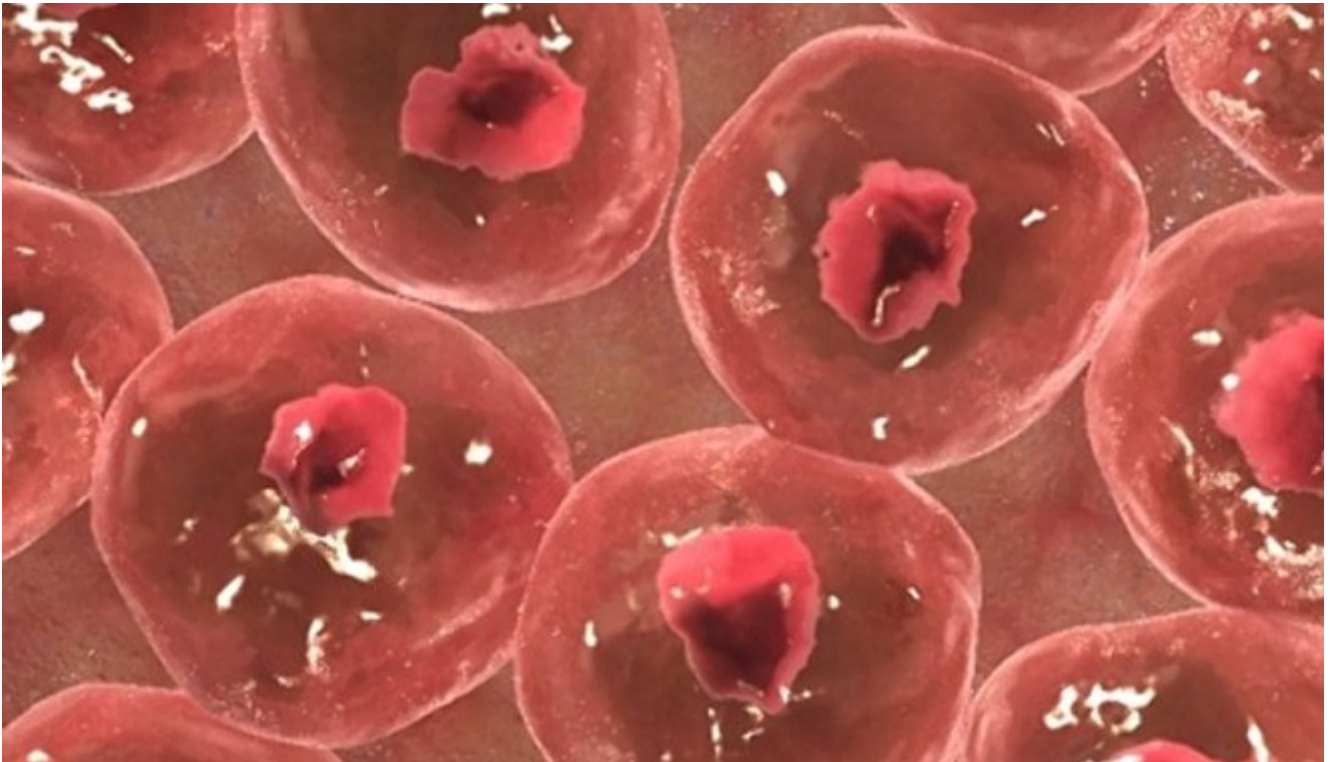


Η Εκκλησία κατευθύνει τους πιστούς προσωπικά και κατά περίπτωση

[Ορθοδοξία](#) / [Βιοηθική](#)

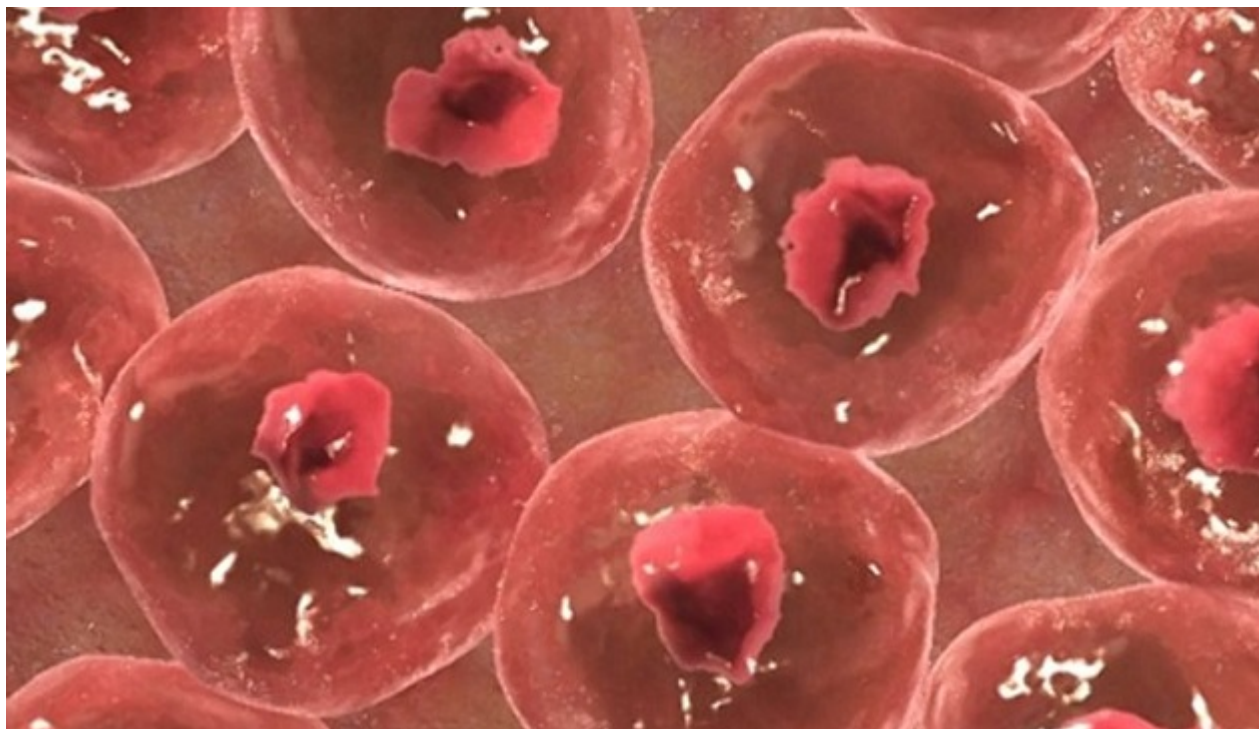
[Νίκη Νικολάου](#), Θεολόγος



[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1Uk1G04>]

8. Σύνοψη

Οι απόψεις των Ορθόδοξων βιοηθικολόγων, βασίζονται στη διδασκαλία του Χριστιανισμού για τον άνθρωπο. Στο δώρο της ζωής που του χάρισε ο Θεός. Στο γεγονός ότι ο άνθρωπος αποτελεί εικόνα του Θεού στον παρόντα κόσμο. Στην αγάπη και την αυτοθυσία που πηγάζουν από το χριστιανικό ήθος. Στον πραγματικό σκοπό της ύπαρξης του ανθρώπου, στην πορεία του προς το καθ' ομοίωσιν.



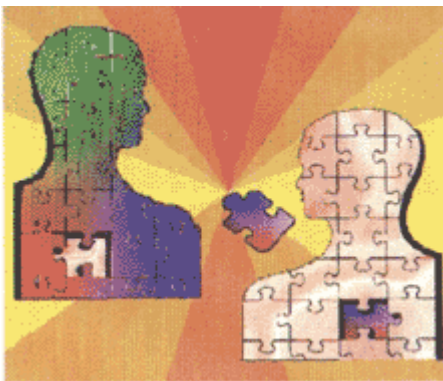
Όσον αφορά στο θέμα των μεταμοσχεύσεων, ο Γ. Μαντζαρίδης παρατηρεί ότι οι μεταμοσχεύσεις στρέφουν το ενδιαφέρον του ανθρώπου στη σωματική του κατάσταση και στη διατήρηση της βιολογικής του ζωής, καλλιεργώντας την ψευδαίσθηση κάποιας επίγειας αθανασίας. Η ιατρική αντιμετωπίζει τον άνθρωπο ως μηχανή. Η Εκκλησία δεν μπορεί να δεχθεί τη μεταμόσχευση ως μηχανιστική διαδικασία. Μπορεί να την δεχθεί ως πράξη αυτοθυσίας και για αυτό βλέπει την κάθε περίπτωση ξεχωριστά. Όσον αφορά στην ευθανασία, η Εκκλησία δεν την δέχεται. Ο χριστιανός πρέπει να παίρνει αποφάσεις με γνώμονα το γεγονός ότι αποτελεί μέλος της Εκκλησίας και η Εκκλησία από τη μεριά της, πρέπει να κατευθύνει τους πιστούς προσωπικά και περιπτωτικά.

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας, προσθέτει ότι η Εκκλησία δεν ψάχνει για μοσχεύματα, αλλά για αγάπη. Είναι υπέρ της αγάπης και του σεβασμού. Με γνώμονα τη θεολογία, ο άνθρωπος βρίσκει το πραγματικό νόημα της ζωής το οποίο δεν σχετίζεται με την παράταση της βιολογικής του ζωής. Αρνητική είναι η στάση του στη χρήση των τεχνητών οργάνων. Αναφορικά με την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, ο Μητροπολίτης Μεσογαίας λέει ότι επιφέρει πολλά προβλήματα σε μια οικογένεια. Σημαίνει την προσβολή του θεσμού της οικογένειας και του γάμου. Δημιουργούνται νέες μορφές οικογένειας και προσβάλλεται το πρόσωπο του παιδιού με αποτέλεσμα ο σκοπός της αναπαραγωγής να αποτελεί συμφέρον των γονέων να αποκτήσουν παιδί με αποτέλεσμα να παραμερίζεται το συμφέρον του παιδιού. Η μετάγγιση αίματος, είναι μια ευκαιρία να δώσουμε συνειδητή αγάπη και να ωφεληθούν πολλές ψυχές. Περαιτέρω, ο Μητροπολίτης Μεσογαίας τονίζει ότι η

Εκκλησία καταδικάζει την καύση του νεκρού σώματος. Το σώμα είναι ιερό. Πρέπει να τυγχάνει σεβασμού και να το αφήνουμε στα χέρια της φύσης, στη φθορά. Όσον αφορά στο θέμα της κλωνοποίησης, λέει ότι αυτή καταστρέφει τη μοναδικότητα του προσώπου και της ανθρώπινης ψυχής.

Συνεχίζει ο Engelhardt, λέγοντας ότι η ανθρώπινη κλωνοποίηση θα συνεπάγεται με πολλά προβλήματα. Οι απόψεις του για τη γενετική μηχανική, είναι ότι πρέπει να χρησιμοποιείται με σκοπό να θεραπεύσει την ασθένεια, ούτως ώστε η φέρουσα μητέρα να μην καταφεύγει στην άμβλωση. Στην άμβλωση καταφεύγουν και οι γυναίκες που δεν θέλουν να αποκτήσουν παιδί. Αυτό το πρόβλημα είναι κοσμικό και μόνο με τη στροφή προς το χριστιανικό ήθος, ο άνθρωπος θα αποφασίσει ποιο δρόμο θα ακολουθήσει στη ζωή του, εάν θα ζήσει ως μοναχός ή εάν θα παντρευτεί και να αφοσιωθεί στην ανατροφή των παιδιών. Όσον αφορά στη μεταμόσχευση, πιστεύει ότι πρέπει να γίνεται δεκτή υπό προϋποθέσεις. Η προσφορά ενός κομματιού από το όργανο κάποιου ανθρώπου σε κάποιον άλλο, αποτελεί πράξη αγάπης, όμως το να σκοτωθεί κάποιος για να χαρίσει τη ζωή σε κάποιον άλλο, είναι ανεπίτρεπτο.

Αναφερθήκαμε στον Κόιο και στη γονιδιακή θεραπεία. Το DNA του ανθρώπου, είναι χους, θείο δημιούργημα και από την πρώτη στιγμή της συλλήψεώς του, ο άνθρωπος αποτελεί πλήρη εικόνα της θεότητας και μέχρι της τελευταίας στιγμής φέρει όλα τα στοιχεία της θείας και της ανθρώπινης φύσεως. Χάρης σε αυτό κληροδοτούνται τα χαρακτηριστικά των γονέων στους απογόνους, δηλαδή τα χαρακτηριστικά δύο ελεύθερων κτιστών προσώπων, και η εικόνα του άκτιστου Τριαδικού Θεού. Επομένως κάθε παρέμβαση στο ανθρώπινο γονιδίωμα, αποτελεί εισβολή στο μυστήριο της ζωής και προσβολή της ιερότητας της δημιουργίας του ανθρώπινου προσώπου. Η ασθένεια και ο πόνος, έχουν παιδαγωγική σημασία για τον άνθρωπο. Αποτελούν δοκιμασίες που δίνουν την ευκαιρία στον άνθρωπο να τελειωθεί πνευματικά.



Όσον αφορά στα βλαστοκύτταρα, ο Γρινιεζάκης λέει ότι η Εκκλησία θα μπορούσε

να δεχθεί ως πηγή λήψεως βλαστοκυττάρων το μορίδιο, το αναπτυξιακό στάδιο του εμβρύου πριν από το στάδιο της βλαστοκύστης, αφού μπορεί να αντέξει την αφαίρεση μερικών κυττάρων χωρίς αυτό να αποτελεί εμπόδιο στη συνέχιση της ανάπτυξης του εμβρύου. Επιπλέον, η Εκκλησία δεν είναι αντίθετη στη χρήση των βλαστοκυττάρων, αρκεί να μην υιοθετείται πρακτική η οποία καταστρέφει το έμβρυο.

[Συνεχίζεται]

<http://bitly.com/1UyONnp>